

ниците, които стръватъ нѣ малакъ убита какъ и безмерното страннолюбіе. За тѣй тряба да отбегне таквъсъ убезпокойенїа и досажденїа, и да направи селската си кѫща нито на путь, нито на болестно маство, но малко далеко отъ него и на по високо мастоположенїе, чото чѣлото на кѫщата да глѣда къмъ истокъ. Защото таквъсъ мастоположенїе доставлява лѣте и зимѣ благорастворено състоенїе на ватровете, и колкото повече лежи зданїето на истокъ, толкось по добре може лѣте чрезъ ветренното вѣанїе да са прохладждава, и толкова по малко зимѣ да са убеспокоава отъ вѣрите, и слѣнцето коги са ражда да растопява по лесно лѣда и сланата; защото са чете за болестно зданїето, което нема слѣнце, и което неподлежи на топлите ветрани вѣанїа, понеже нощната слана и влажнина неможе да изсъхне добре, и да са испари. А тѣл докарватъ и на хора, и на добитаци, и на растенїа вреда. Зданїето убо на селската кѫща тряба да ста-